

Resolució per unes pràctiques universitàries formatives, remunerades i de qualitat!

No tenim cap dubte que la realització de pràctiques en empreses o institucions durant la els estudis universitaris són un bon mètode per relacionar directament el contingut teòric del grau amb el món laboral. Quan les estudiants podem desenvolupar allò que hem adquirit a les aules en un entorn laboral envoltats d'altres treballadores, estem fent una important passa endavant en les nostres carreres professionals, i amb aquest objectiu, la gran majoria de graus oferts per les universitats públiques catalanes inclouen un conjunt de crèdits a cursar en forma de pràctiques curriculars o extracurriculars. Hem de recordar també, que la possibilitat de cursar pràctiques durant l'etapa universitària és un dret reconegut a l'Estatut de l'estudiant universitari aprovat l'any 2010 (R.D. 1971/2010).

Amb aquest paràgraf inicial, la situació sembla idíl·lica però un anàlisi acurat de la praxis diària a les universitats, ens revela un panorama diferent: segons el reial decret 592/2014, queda clar que la finalitat d'aquestes pràctiques ha de ser completament formativa i en cap cas les tasques de l'estudiant poden ser constitutives d'una relació laboral amb l'empresa. Però, com hem dit, existeixen dos tipus d'estades: les curriculars i les extracurriculars. Les segones són aquelles que no es troben reflectides dins el pla d'estudis del grau, que l'estudiant realitza de forma no obligatòria i en què no existeix la figura d'un tutor, ja que no hi ha un pla formatiu darrere l'estada. A la majoria d'universitats catalanes, aquest tipus de pràctiques són d'obligatòria remuneració i són una bona via d'entrada al món laboral per una gran quantitat d'estudiants. D'altra banda trobem les pràctiques curriculars, aquelles en què les hores invertides tenen una equivalència en crèdits ECTS, que de manera majoritària no compten amb una remuneració, no tenen cap mena de protecció social degut a que les empreses no es

fan càrrec de la cotització, i, en molts casos, es reflecteixen al pla d'estudis com una assignatura obligatòria.

Aquest és el punt substancial en un tema tan complex. Al conjunt de les estudiants se'ns ha fet entendre que la realització obligatòria d'aquestes pràctiques és una activitat formativa més però amb el mateix argument se'ns ha justificat que no tinguin ajut a l'estudi: en tant és formatiu, no ha d'existir una remuneració. Nosaltres, no podem més que mostrar-nos en contra d'aquesta argumentació, perquè no podem permetre que sota el paraigües blanquejador de la formació d'estudiants, tant institucions com empreses cobreixin algunes de les seves necessitats no només sense cap cost, sinó que afeblint encara més la precària economia de l'estudiant. Recordem que el preu dels crèdits lligats a les pràctiques l'ha de pagar l'estudiant i que en la gran majoria de casos, aquest ha d'assumir també un cost de desplaçament fins al lloc de treball.

Per tot això, des del CJB reivindicuem:

- La remuneració obligatòria de totes les pràctiques, començant per que les empreses i institucions receptores d'estudiants es facin càrrec dels costos derivats d'aquesta activitat formativa, de la que en el fons se'n deriva un estalvi en personal en el cas de les institucions públiques i un benefici econòmic en el de les empreses.
- L'alta en la Seguretat Social i la cotització de l'estudiantat en pràctiques de forma que es garanteixin els seus drets i es reconegui la tasca realitzada.
- Unes pràctiques realment formatives, relacionades amb el contingut del pla d'estudis i que no converteixin l'estudiant en ma d'obra gratuïta i multi-feina per a les empreses.